Biz Hendek Savaşı gününde siper kazıyorduk. Önümüze son derece sert bir kaya çıktı. Sahâbîler, Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-’e gelip: Siperde önümüze bu kaya çıktı, dediler. Rasûlullah: “Ben hendeğe ineceğim” buyurdu

Câbir b. Abdullah -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Biz Hendek Savaşı gününde siper kazıyorduk. Önümüze son derece sert bir kaya çıktı. Sahâbîler, Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-’e gelip: Siperde önümüze bu kaya çıktı, dediler. Rasûlullah: “Ben hendeğe ineceğim” buyurdu, sonra ayağa kalktı, açlıktan karnına taş bağlamıştı. Biz üç gün müddetle yiyecek hiçbir şey tatmaksızın orada kalmıştık. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kazmayı eline aldı ve sert kayaya vurdu, o kaya un ufak olup kum yığınına döndü. Ben: Yâ Rasûlallah! Eve gitmeme izin veriniz, dedim. Evde eşime: Ben, Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-’i dayanılmayacak bir halde gördüm, yanında yiyecek bir şey var mı? diye sordum. Eşim: Biraz arpa ile bir de oğlak var, dedi. Ben oğlağı kestim, arpayı da öğüttüm. Eti tencereye koyduk. Sonra ben, ekmek pişmekte, tencere de taşlar üzerinde kaynamakta iken, Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-’e geldim. Ey Allah’ın Rasûlü! Birazcık yemeğim var, bir iki kişiyle birlikte bize gidelim, dedim. Rasûlullah: “O yemek ne kadar?” diye sordu. Ben de olanı söyledim. Bunun üzerine: “Ooo! Hem çok, hem güzel. Hanımına söyle de, ben gelinceye kadar tencereyi ateşten indirmesin, ekmeği de fırından çıkarmasın!” buyurdu. Sonra ashâba: “Kalkınız” dedi, muhacirler ve ensar hep birlikte kalktılar. Ben telaşla eşimin yanına varıp: Vay başımıza gelenler! Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- yanında muhacirler, ensâr ve beraberlerinde olanlarla birlikte geldi, dedim. Karım: Sana ne kadar yemeğimiz olduğunu sordu mu? dedi, ben: Evet, dedim. Rasûlullah sahâbîlere: “Giriniz, birbirinizi sıkıştırmayınız” buyurdu. Rasûlullah ekmeği koparıyor, üzerine et koyuyor ve her defasında tencereyi ve fırını kapıyor, ondan aldığını ashâbına veriyordu. Sonra yine aynını yapıyordu. Onların hepsi doyuncaya kadar, ekmeği koparıp üzerine et koymaya devam etti. Neticede bir miktar yiyecek arttı. Rasûlullah karıma: “Bunu ye, konu komşuya da hediye et, çünkü insanları açlık perişan etti” buyurdu.Bir başka rivayette Câbir şöyle demiştir: Hendek kazıldığı zaman ben Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-’de açlık gördüm. Hemen eşimin yanına dönüp: Yanında bir şey var mı? Çünkü ben Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in çok acıktığını gördüm, dedim. Eşim bana içinde bir ölçek arpa olan bir dağarcık çıkardı. Bizim bir de besili kuzucuğumuz vardı. Hemen ben onu kestim, arpayı da eşim öğüttü. Ben işimi bitirinceye kadar, o da işini bitirmişti. Eti parçalayıp tencereye koydum. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına dönerken eşim bana: Sakın beni Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ve yanındakilere rezil etme, dedi! Bu sebeple Rasûlullah’a durumu gizlice söyleyerek: Yâ Rasûlallah! Küçük bir kuzumuz vardı onu kestik, bir ölçek de arpa öğüttüm. Bir kaç kişi birlikte

buyurunuz, dedim. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: “Ey Hendek ehli! Câbir bir ziyafet hazırlamış, haydi buyurun!” diye yüksek sesle bağırdı. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bana dönerek: “Ben gelinceye kadar sakın tencerenizi ateşten indirmeyin, hamurunuzu da ekmek yapmayın” buyurdu. Ben eve geldim, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem de halkın önünden geldi. Ben eşimin yanına varınca bana: Ah seni seni, dedi. Ben de: Senin bana söylediğini aynen yaptım, dedim. Eşim hamuru çıkardı. Rasûlullah ona tükürdü ve bereketli olması için dua etti; sonra tenceremize yönelip ona da tükürdü ve bereketlenmesi için dua etti. Sonra da karıma: “Bir ekmekçi hanım çağır da seninle beraber ekmek yapsın. Tencerenizden yemeği kepçe ile al, onu ateşten de indirmeyiniz” buyurdu. Gelenler bin kişi idiler. Allah’a yemin ederim güzelce yediler, hatta kalanı bırakıp gittiler. Tenceremiz eksilmeden kaynıyor, azalmayan hamurumuzdan da iki hanım tarafından sürekli ekmek yapılıyordu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Câbir -radıyallahu anh- Hendek Savaşı gününde Medine'nin etrafına kendileri ile düşman arasında hendek kazdıklarını haber vermiştir. Hendek kazarken son derece sert bir kaya çıkmış kazma bile fayda vermemiştir. Bu kayanın zorluğunu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e haber verdiklerinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hendeğe indi ve açlıktan dolayı karnına taş bağlamıştı. Rasûlllah kazmayı; dağdaki kayalarının parçalanmasında kullanılan demir parçasıyla kayaya vurmuş ve o kaya un ufak olup kum yığınına dönmüştür. Câbir -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Evime gittim hanımıma evde yiyecek bir şey var mı? dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'de gördüğü açlığın eserini hanımına haber vermiştir. Hanımı içinde arpa olan deriden bir kap çıkarmıştır. Birde onların oğlağı -annesinin yeni doğurduğu keçi yavrusu- vardı ve eve alışkın bir hayvandı. Oğlağı kesip arpayı öğüttüler ve eti taşın üzerinde pişmesi için tencereye koydular. Câbir -radıyallahu anh- Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına dönmüş onun için az bir yemek hazırlattığını yanındaki herkese yetmeyeceğini gizlice söylemiştir. Rasûllah ile birlikte bazı sahabelerin gelmesini ondan rica etmiştir. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: “Ey Hendek ehli! Câbir bir ziyafet hazırlamış, haydi buyurun!” diye yüksek sesle bağırmıştır. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Câbir'in evine giderek hamur istemiş ve içine tükürmüştür. Aynı zamanda tencerenin içine de tükürerek her ikisi için bereketli olmasını dilemiştir. Bu durum Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in -hususiyet ve bereketindendir- Yemeği hazırlama hususunda Câbir -radıyallahu anh-'ın hanımına yardım edecek birisini çağırmalarını istedi. Orda bulunan topluluk o yemekten yediler ve oradan ayrıldılar yemek ilk olduğu halde duruyordu. Tencere kaynıyor, hamurdan ekmek yapılıyor sanki ondan hiçbir şey eksilmemiş gibiydi.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/5818